

ОТОН ЖУПАНЧИЋ:

Из беле Крајине.

Дуну ветрић од мора —
 Пала роса с јавора,
 Пробуди се драгица
 Лепа моја Мандица.

Пробуди се драгица,
 Будне су и ружице.
 „Добро јутро, Мандице!“
 Поздравља је рузмарин.
 А каранфил румени
 Наг'о јој се уснама.

Да сам ја тај каранфил!

(Препев В. Станимировића).

Ја сам жудан...

Ја сам жудан широких равнина
 И слободна, далека погледа;
 Ја сам жудан највећих висина,
 Одакле се море, земља гледа.

Ја сам жудан и ноћи чаробних
 Неба кад се окупа у зори,
 Шума где је људски глас умук'о,
 А по врху пливају вихори.

Зле бих страсти дао вихорима,
 Море нек ми све боле подави,
 Да пред сунцем душа ми се пуна
 Свести јасне и поносне јави.

(Препев В. Станимировића).